

محمدحسن وساق، مجری طرح‌های پل و ابنیه سازمان مهندسی و عمران شهرتپهران گفت: عملیات نصب دومین پل موقت فلزی در تقاطع بزرگراه فتح با رودخانه کن به اتمام رسید.

خانواده ورزشی

دکتر مهرزاد حمیدی از خانواده ورزشی‌اش می‌گوید: «خوشبختانه اعضای خانواده من به گونه‌ای عاشق ورزش هستند که من به آنها می‌گویم کمتر ورزش کنند! فرزندانم در طول هفته چند روز به باشگاه می‌روند. یکی از پسرهایم از رشته مهندسی به رشته تربیت‌بدنی تغییر رشته داده و در ورزش دانشجویی بسیار فعال است، عضو تیم‌های دانشجویی است، در المپیادها شرکت می‌کند و دروازه‌بان خوبی هم در رشته فوتبال است. خود من هم که اکنون درگیر کار اداری هستم به‌طور متوسط هفته‌ای سه بار ورزش می‌کنم برای اینکه آمادگی نسبی‌ام را از دست ندهم. ورزش تخصصی من شناست که به دلیل ضرورت‌های سنی و جسمی این ورزش را با جدیت تمام انجام می‌دهم. همسر من نیز دبیر بازنشسته تربیت‌بدنی است و روزی سه تا چهار کیلومتر به‌طور منظم راهپیمایی می‌کند.»

دکتر مهرزاد حمیدی، رئیس فدراسیون ملی ورزش دانشجویی از بایددها و نبایدهای ورزش دانشجویی می‌گوید

تجهیز امکانات ورزشی دانشگاه‌ها در اولویت است

چهارشنبه زیدی فرد

اگر موافقت‌گفت‌و‌گورا از یکی از موضوع‌های مهمی که این روزها در عرصه ورزش دانشجویی وجود دارد آغاز کنیم، آن هم ورود ملی‌پوشان ورزشی به دانشگاه‌هاست، چرا که بسیاری از دانشجویان دلیل بی‌انگیزگی خود برای حضور در عرصه ورزش دانشجویی، ورزشکاران ملی‌پوش می‌دانند که با دریافت سهمیه وارد دانشگاه‌ها شده‌اند و در هر زمان، پای ثابت اعزام‌های دانشجویی به حساب می‌آیند! آیا شما فکر نمی‌کنید با وجود چنین ورزشکارانی در مسابقات گزینشی، بسیاری از دانشجویان فرصت حضور در میادین ملی و جهانی را از دست می‌دهند؟

این موضوع، از مسائل ورزش دانشجویی جهان است و فقط مختص ایران نیست. در المپیک طی تحقیقی که از مدیران کاروان‌های ورزشی کشورهای جهان درباره مشوق کشورشان در زمینه ورزش قهرمانی انجام دادم، اغلب به مشوق‌های شغلی، مالی و تحصیلی اشاره کردند. بنابراین این اختصاص به کشور ما ندارد. اکنون در دانشگاه‌های بزرگ جهان این اصل، جزء وظایف دپارتمان‌های ورزش قهرمانی آنهاست. آنها به مسابقات مدارس می‌روند و در همان دوران، دانش‌آموزانی را که وضعیت ورزشی خوبی دارند انتخاب و آنها را بورسیه می‌کنند تا پس از پایان تحصیلات دبیرستانی بتوانند وارد دانشگاه شوند و با شرکت در مسابقات مختلف برای دانشگاهشان افتخار کسب کنند. اینکه یک نفر بورسیه شده یا قهرمان المپیک و غیره باشد زمینه‌ای فراهم شود که ادامه

تحصیل دهد مختص کشور ما نیست. به نظر می‌رسد شما به‌عنوان رئیس فدراسیون ورزش‌های دانشجویی مایل به سرمایه‌گذاری در تمام رشته‌های ورزشی نیستید و ترجیح می‌دهید رشته‌های خاصی را به‌عنوان ورزش‌های دانشجویی معرفی کنید. علت این موضوع چیست؟ آیا باید کمبود امکانات را در این قضیه دخیل بدانیم؟

به نظر من باید در حد خودمان رشته‌های ورزشی را اولویت‌بندی کنیم و این چیزی است که به‌عنوان یک تاکتیک مدیریتی از آن استفاده می‌کنم. مخصوصاً زمانی که ما در دوران اقتصاد مقاومتی هستیم، این

مهرزاد حمیدی

اولویت‌بندی‌ها ضرورت بیشتری پیدا می‌کند که اگر غیراین‌هم باشد باز اولویت‌بندی یک ضرورت و اصل مدیریتی است. در شرایط خاص فعلی این ضرورت بیشتر نمود پیدا می‌کند. باید در رشته‌هایی سرمایه‌گذاری کنیم که وضعیت آنها در ورزش دانشگاه‌ها مشخص و شفاف باشد.

با توجه به کمبود امکاناتی که قابل انکار نیست شما در این خصوص چه تصمیمی دارید؟ آیا قصد ندارید ضمن تعامل بهتر و بیشتر با فدراسیون‌های ورزشی، شرایط بهتری را برای دانشجویان ورزشکار فراهم آورید؟

اکنون ارتباط خوبی با بخش‌های ورزشی کشور

دردین گفت‌و‌گو

اینکه یک نفر بورسیه شده یا قهرمان المپیک و غیره باشد زمینه‌ای فراهم شود که ادامه تحصیل دهد مختص کشور ما نیست.

باید در رشته‌هایی سرمایه‌گذاری کنیم که وضعیت آنها در ورزش دانشگاه‌ها مشخص و شفاف باشد.

راه توسعه هیچ یک از رشته‌های مجاز کشور در دانشگاه‌ها بسته نیست.

باید همکاری‌های بین‌بخشی را توسعه دهیم و یکی از این بخش‌ها هم شهرداری‌ها هستند.

یکی از فعالیت‌های خوب شهرداری ایجاد خانه‌های ورزشی در محله است که اختیار آن را به خود مردم و ورزشکاران محله سپرداند.

داریم و بسیاری از رئیس‌ان فدراسیون‌های ورزشی از علاقه‌مندان به ورزش دانشجویی هستند. از نظر ساختاری و تشکیلاتی معتقد هستم که همکاری‌های بین‌بخشی باید هرچه بیشتر شکل بگیرد و در کنار دوستی‌های فردی، همکاری‌های سازمانی توسعه و تعمیق پیدا کند به گونه‌ای که در امتداد سیاست‌های کلی اولویت‌بندی رشته‌های ورزشی باشد. راه توسعه هیچ یک از رشته‌های مجاز کشور در دانشگاه‌ها بسته نیست و ما نمی‌گوییم دانشجویان به رشته‌های ورزشی مجاز کشور نپردازند، ما خوشحال می‌شویم که دانشجو به فعالیت‌های ورزشی بپردازد اما تجهیز امکانات ورزشی و ورزش دانشگاه‌ها قطعاً در اولویت‌هاست.

با توجه به اینکه سازمان ورزش شهرداری تهران امکانات بسیار خوبی در شهر تهران در اختیار دارد و از طرفی دانشگاه‌های بسیاری در تهران و حتی همین منطقه ۲، فعال است آیا تصمیم ندارید با مدیران این سازمان برای استفاده از امکانات بسیار خوب ورزشی آنها گفت‌و‌گو کنید؟

قطعاً می‌توانیم با شهرداری تهران و شهرداری‌های کلانشهرهای کشور ارتباط دانشگاهی را توسعه دهیم. تأکید بر این است که نه تنها این موضوع باید با شهرداری‌ها اتفاق بیفتد بلکه باید با همه دستگاه‌هایی که از امکانات و منابع خوبی برخوردار هستند برای پیشبرد ورزش دانشگاهی استفاده کنیم باید همکاری‌های بین‌بخشی را توسعه دهیم و یکی از این بخش‌ها هم شهرداری‌ها هستند.

نظرتان درباره برنامه‌هایی که شهرداری منطقه برای توسعه فرهنگ ورزش شهروندی انجام داده، چیست؟

یکی از فعالیت‌های خوب شهرداری ایجاد خانه‌های ورزشی در محله است که اختیار آن را به خود مردم و ورزشکاران محله سپرداند. وقتی خود مردم مروج و مبلغ فعالیت‌های ورزشی می‌شوند مسلماً شهروندان بیشتری به ورزش روی می‌آورند که هر یک به نوبه خود می‌تواند باعث آشنایی سایر اهالی منطقه با ورزش را فراهم آورد. اقدام مثبت دیگر شهرداری نصب دستگاه‌های بدنسازی در بوستان‌ها و معابر است که امکان دسترسی مردم را به تجهیزات ورزشی آسان می‌کند به گونه‌ای که وقتی شهروندان از منزل بیرون بیایند با حداکثر ۴۰۰ متر پیاده‌روی می‌توانند از این تجهیزات استفاده کنند. در هر صورت امکانات ورزشی بسیاری توسط شهرداری از زمین چمن مصنوعی گرفته تا برگزاری ورزشگاه و مسابقات انجام می‌شود، ولی جمعیت شهر تهران آنقدر زیاد است که برای رسیدن به شرایط مطلوب فرسنگ‌ها فاصله داریم.

آیا به‌طور خاص از امکانات ورزشی شهرداری در منطقه ما خبر دارید یا خیر؟

بله. خوشبختانه وجود چندین زمین چمن مصنوعی، ۶ سالن چند منظوره و امکانات فراهم شده در بوستان‌های منطقه داشته‌های قابل توجهی است که بسیاری از اهالی خوب منطقه را با ورزش آشتی داده است.